

каналів зв'язку; г) спеціаліста у галузі почеркознавства, документознавства для участі в огляді та вилученні документів – речових доказів та інших.

Найбільш процесуально цінною формою використання спеціальних знань у кримінальному судочинстві є призначення судових експертиз. У справах про злочини у сфері господарської діяльності найбільшого значення набули такі судові експертизи:

- судово-економічні;
- експертиза матеріалів, речовин і виробів;
- технічна експертиза документів;
- почеркознавча;
- експертиза комп'ютерної техніки і програмних продуктів;
- товарознавча;
- будівельно-технічна.

Крім наведених, під час розслідування злочинів у бюджетній сфері, пов'язаних із хабарництвом, і деяких інших злочинних посягань, процес розслідування яких супроводжується активним використанням методів оперативного-розшукової діяльності, вагомого значення набувають судові експертизи спеціальних хімічних речовин та експертизи відеозвукозапису для дослідження об'єктів, що застосовувалися у процесі викриття злочинців.

Література

1. Алексеев О. О., Весельский В. К., Пясковский В. В. Розслідування окремих видів злочинів : [навч. посіб. для студ ВНЗ]. // МВС України. НАВС. – Київ : ЦУЛ, 2013. – 277 с.
2. Біленчук П. Д., Гель А. П., Г. С. Семаков. Криміналістична тактика і методика розслідування окремих видів злочинів : [навч. посіб. для студ. ВНЗ]. – Київ, 2007. – 510 с.
3. Криміналістика : питання і відповіді : [навч. посіб. для студ. ВНЗ]. // А. В. Кофанов, О. Л. Кобилянський, Я. В. Кузьмічов, Ж. В. Удовенко, С. В. Хільченко; МОН України. – Київ : ЦУЛ, 2011. – 276 с.
4. Криміналістика : [підручник]. // Нац. юрид. академія ім. Я. Мудрого; за ред. В. Ю. Шепітька. – Харків : Право, 2008. – 462 с.

Анастасія Юрійвна Калько – студентка III курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Людмила Михайлівна Соловійова** – старший
викладач кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського
національного університету внутрішніх справ

ДО ПИТАННЯ ПРО ЗАКРИТТЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Закриття кримінального провадження є одним із найважливіших актів судочинства, через який забезпечується вирішення вказаного у ст. 2

КПК України завдання охорони прав та законних інтересів учасників кримінального провадження з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений і жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу.

Відповідно до ч. 1 ст. 284 КПК України кримінальне провадження закривається в разі, якщо встановлена відсутність події кримінального правопорушення; встановлена відсутність в діянні складу кримінального правопорушення; не встановлені достатні докази для доведення винуватості особи в суді і вичерпані можливості їх отримати; набрав чинності закон, яким скасована кримінальна відповідальність за діяння, вчинене особою; помер підозрюваний, обвинувачений, крім випадків, якщо провадження є необхідним для реабілітації померлого; існує вирок по тому самому обвинуваченню, що набрав законної сили, або постановлена ухвала суду про закриття кримінального провадження [1].

Процедура закриття кримінального провадження під час досудового розслідування охоплює систему кримінальних процесуальних правовідносин, пов'язаних із діями слідчого та прокурора щодо перевірки, оцінки та використання доказів; вжиття передбачених у законі заходів при забезпеченні прав, свобод і законних інтересів учасників кримінального провадження; процесуального оформлення цього рішення; спрямування матеріалів провадження за належністю для погодження прийнятого рішення; забезпечення можливості учасникам кримінального провадження оскарження прийнятого рішення. З метою забезпечення належної організації роботи слідчих підрозділів з розслідування кримінальних проваджень має бути забезпечений ефективний відомчий контроль за ходом досудового розслідування в цих провадженнях. Йдеться насамперед про забезпечення контролю за правильністю кваліфікації кримінальних правопорушень, вчинених проти життя та здоров'я особи, а також про недопущення їх приховування шляхом кваліфікації за менш тяжкими статтями [3].

Строк досудового розслідування обчислюється з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань до дня звернення до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності або до дня ухвалення рішення про закриття кримінального провадження [2].

Закінчення досудового розслідування не може розглядатися як незначна за своїм характером разова процесуальна дія. Це цілий комплекс процесуальних дій, важлива складова частина досудового розслідування. Досудове розслідування вважається закінченим тоді, коли вирішені всі його завдання.

Визнати досудове розслідування закінченим – значить визнати, що немає необхідності проведення слідчих (розшукових) чи інших процесуальних дій, спрямованих на збирання, перевірку і дослідження доказів: усі необхідні докази для ухвалення підсумкового рішення зібрані, перевірені, досліджені і належним чином оцінені.

Література

1. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку із прийняттям Кримінального процесуального кодексу України». – К. : Юрінком Інтер, 2012. – 376 с.
2. Закон України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2147%D0%B0-19/page>.
3. Дубинский А.Я. Прекращение уголовного дела в стадии дознания и предварительного следствия : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.09 / А.Я. Дубинский. – К. : Киевский гос. ун-т. им. Т. Г. Шевченко, 1971. – 20 с.

Аліна Леонідівна Коваленко – студентка III курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Марина Олександрівна Колесник – старший викладач кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ

НІВЕЛЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ

Запровадження інституту негласних слідчих (розшукових) дій до вітчизняного кримінального процесуального законодавства обумовило потребу закріплення науково обґрунтованого механізму реалізації їх результатів у кримінальному процесі й, зокрема, у кримінально-процесуальному доказуванні.

У кримінальному процесуальному законодавстві щодо використання результатів негласних слідчих (розшукових) дій зазначено лише, що протоколи проведення негласних слідчих (розшукових) дій, аудіо- або відеозаписи, фотознімки, інші результати, здобуті за допомогою застосування технічних засобів, вилучені під час їх проведення, речі і документи або їх копії можуть використовуватися в доказуванні на тих самих підставах, що і результати проведення інших слідчих (розшукових) дій під час досудового розслідування (ч. 1 ст. 255 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України)) [1]. Також закон